

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e78834.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Winther:

De Rigsdagsmænd, som ikke ynde den almindelige Stemmeret, have flere Gange opfordret deres Modstandere til en forsonlig Imødekommen. De have dertil anvendt to Midler; det første er det, at de have søgt at stemme deres Modstandere til Modtagelighed for det andet Middel, deres bestemte Forandringsforslag. Jeg kan nu ikke finde den Maade, hvorpaa de søge at vinde deres Modstandere, meget hensigtsmæssig eller opfordrende til Forsonlighed. De have saaledes for det Første begyndt med at true os Andre med en Minoritets Misfornøielse, ja maaskee Oprør. Hvad denne Trudsel angaaer, synes den mig noget underlig; thi naar de selv kalde sig en Minoritet, hvorfor skulde da Majoriteten frygte? Majoriteten har jo Kongen paa sin Side. De kunne være ganske rolige paa Majoritetens Vegne. Vi selv frygte ikke, og de skulle altsaa heller ikke have den Uleilighed at frygte for vor Skyld (Latter). De have for det Andet søgt at vække vor Medfølelse for deres Ængstelighed. Hvad det angaaer, maatte vi først vide, hvorfra denne Ængstelighed har sin Oprindelse, før vi kunne skjænke den vor Deeltagelse. Jeg kan kun tænke mig tre Grunde til denne Ængstelighed; den ene kunde være Ubekjendtskad med Folkets Charakter, den anden kunde være den onde Samvittigheds Frygt (Latter), jeg siger den onde Samvittigheds Frygt; de frygte maaske den retfærdige Gjengjældelse, nu da Folket har faaet Magten — — (flere Stemmer, den 3die! den 3die!) — — — De skal strax saae den, men jeg er saa forkjølet — — — Det kunde ogsaa være, at det laa i en Ringeagt for deres mindre lykkelige Medborgere; og af flere Ytringer, som ere faldne her i Salen, slutter jeg, at denne sidste Ting ikke har været den mindste Grund til deres Ængstelighed. Nu er jeg aldeles overtydet om, at der slet ingen Grund er til al den Ængstelighed, og derfor kan jeg heller ikke komme dem i Møde af Deeltagelse for den. De have endvidere anvendt endnu et Middel; de have paa en siin Maade ladet deres Modstandere mærke, at de ansee dem for at være — ja hvad skal jeg kalde det — Folkeforførere. For at ikke deres eensidige Ytringer i denne Henseende skulle staae aldeles uimodsagte, vil jeg blot bemærke, at hvis Folket ved en Agitation vildledes, kan det skee paa 2 Maader: først derved, at Nogen foregjøgler Folket Noget, som umuligt kan opfyldes, at Nogen gjør Folket Løfter, som ikke kunne holdes; eller derved, at Nogen skræmmer dem tilbage, afskrækker dem fra at modtage Rettigheder, som bydes dem. Om de Første findes Danmark, veed jeg ikke, men at de Sidste findes her, det veed jeg, og det veed Forsamlingen; thi der er til Forsamlingen indkommet Adresser, hvori adskillige Mænd have tilbagetaget deres Underskrifter under Adresser, fordi de vare blevne vildledede til at underskrive dem.